

[Alfred Jensen.]

alene et spørgsmål om børnefradraget og om skattelettelsen, det er også et spørgsmål om at give disse familier mulighed for at få børnetilskud. Også det må man tage i betragtning. Derfor er det rimeligt, at man foretager en sådan forhøjelse. Endvidere har vi foreslået, at selve fradragbeløbet forhøjes, således at det i de tre kommune-grupper bliver henholdsvis 1 500 kr., 1 300 kr. og 1 100 kr. pr. barn. De nugældende børnefradrag er jo ikke så store. Det drejer sig for de mindste beløb om henholdsvis 600 kr., 550 kr. og 500 kr. i de 3 kommune-grupper, og for de største beløb, hvor der er tale om 3 eller flere børn, om henholdsvis 800 kr., 700 kr. og 600 kr. i de tre kommune-grupper. Det er klart, at det beløb, der her regnes med, ikke giver dækning for de omkostninger, man har ved opfostringen af et barn. Det blev også erkendt, da vi i sin tid syslede med en præmieringsordning angående opsparring, at det var urimeligt, ikke at afsætte større beløb, når der var tale om omkostningerne ved børns opdragelse, og da fastsatte man beløbene 1 500, 1 300 og 1 100 kr. Jeg har tidligere stillet dette forslag, som altså blev udarbejdet i præmieringsudvalget, ikke af mig, men af finansministeriets folk, og jeg skulle tro, at disse beløb så nogenlunde dækker, hvad man dengang fandt rimeligt. Det er muligt, at der er sket ændringer i omkostningsniveauet indenfor de tre kommune-grupper, det skal jeg ikke kunne sige.

Vi har altså stillet dette ændringsforslag, fordi vi mener, at børnefradragene bør forhøjes, og vi kan ikke gå ind på den tanke, at børnefradragene skal holdes på de nuværende sats, fordi vi har noget, der hedder børnetilskud. Enhver, der erindrer forhistorien og begrundelsen for børnetilskuddene, vil vide, at der ikke her var tale om skattefrie fradrag eller lettelse i beskattningen. Nej, der var tale om at lette forældrenes omkostninger, fordi man ophævede tilskuddet til flæsk og kød, skotøjsrabatten og beklædningshjælpen. Børnetilskuddene har altså intetsomhelst med skattelettelse at gøre, og derfor burde man nå frem til at forhøje disse fradrag mere, end det er sket. Jeg skal anbefale det ændringsforslag, vi her har stillet.

Det tredje ændringsforslag, vi har stillet,

er til § 2 og drejer sig om nedslagsbeløbene. Jeg har tidligere fremhævet, hvor urimeligt det var, at kun de kategorier, der er nævnt i § 2, får det nedslagsbeløb, der her er hjemlet. Jeg har påvist, at der findes adskillige andre medborgere, som ikke har større indkomst, og som har nøjagtig de samme besværligheder ved at klare dagen og vejen, og jeg har også fremhævet, at der er andre dele af befolkningen, som burde tages med. I fjor fremdrog jeg dem, der er ramt af tuberkulose eller polio, men der kom ikke nogen løsning på det spørgsmål i fjor. Ved første behandling af det foreliggende lovforslag sagde ordføreren for socialdemokratiet, at dette spørgsmål skulle kunne ordnes på anden vis, formodentlig administrativt. Jeg har ikke hørt noget til, at en sådan løsning var mulig eller tænkelig, hverken af finansministerens mund, da han havde ordet ved første behandling, ej heller fra udvalgets ordfører, og jeg ser heller ikke noget derom i betænkningen. Det må sige os, at der ikke er tænkt på en sådan løsning, men man har selv erkendt, at denne del af befolkningen burde have del i de samme goder, som nedslagsbeløbet hjemler de gamle, invaliderne og de kronisk syge. Det er også vor opfattelse, og vi har stillet forslag om at medtage dem, der er ramt af polio og tuberkulose, og som får hjælp i henhold til lov om offentlig forsorg § 263.

Vi har endvidere foreslået, at enker og enligstillede mødre får del i den samme lettelse. Jeg skulle ikke tro det nødvendigt her at komme med nogen motivering for, at denne, jeg vil sige ret store befolkningsgruppe, får den skattelettelse, der her er tale om. Jeg fatter ikke, at udvalget ikke selv er opmærksom på det forhold og ikke selv har taget problemet op til behandling. Det er dog nævnt her i debatten, der har været holdt konferencer om den enligstillede moders besværligheder, der er rettet henvendelse til politikere, offentligheden og administrationen. Hvorfor har man ikke taget spørgsmålet op? Hvorfor stiller man ikke ændringsforslag? Ja, da man har undladt at gøre det, stiller mit parti altså ændringsforslag, og jeg håber, at den omstændighed, at forslaget stilles, vil medføre, at man tænker over spørgsmålet og drager omsorg for, at der kommer en løsning, før vi får den reform af skattelovgivningen,